

Sygn. akt *XVII AmE 83/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 31 marca 2016 roku Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 83/16*

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z 31 marca 2016 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej Prezesem URE, Prezesem Urzędu lub pozwanym) na podstawie art. 33 ust.1 pkt 2 i pkt 3, art.35 ust. 3 w związku z art. 50 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (zwane dalej: Pe), w związku z art.50 pkt 2 oraz art.56 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (zwane dalej: usdg) oraz w związku z art. 104 k.p.a. postanowił odmówić udzielenia przedsiębiorcy – (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej NIP: (...), koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

Za podstawę swojego rozstrzygnięcia Prezes URE przyjął fakt, iż przedsiębiorstwo nie spełnia wymogów wynikających z art. 33 ust. 1 pkt 2 i 3 Pe, tj. nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności w planowanym zakresie oraz nie jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania,

gdyż nie posiada zasobów finansowych, które pozwoliłyby na ewentualne zaspokojenie roszczeń osób trzecich, jakie mogłyby powstać na skutek niewłaściwego prowadzenia działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

W odwołaniu od powyższej decyzji, powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. (zwany dalej Przedsiębiorcą oraz powodem) wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez jej uchylenie w całości oraz zasądzenie od Prezesa URE kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powód w odwołaniu zarzucił zaskarżonej decyzji:

1. naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe polegające na odmowie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi podczas gdy powód dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności;
2. naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe polegające na odmowie udzielenia koncesji powodowi z uwagi na fakt, że posiadanie przez powoda środki finansowe nie wystarczają na złożenie kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług, podczas gdy złożenie kaucji gwarancyjnej, o której mowa w tym przepisie jest dobrowolne, a nie obligatoryjne oraz nie stanowi warunku udzielenia koncesji;
3. naruszenie art. 35 ust.3 Pe w zw. z art. 56 ust.1 pkt 1 usdg polegające na odmowie udzielenia powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi, podczas gdy spełnia on wszystkie wymagane przepisami prawa warunki;
4. naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art.77 k.p.a. polegające na braku wszechstronnej oceny zebranych w sprawie dowodów;
5. naruszenie art.80 k.p.a. polegające na dowolnej ocenie dowodów, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, co doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych polegających na :
 - a) uznaniu, że umowa pożyczki z dnia 20 stycznia 2016r. została zawarta na okres 12 miesięcy, podczas gdy na podstawie § 3 ust.1 powyższej umowy Pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu przedmiotu pożyczki na pierwsze wezwanie powoda, w terminie 7 dni, licząc od dnia wezwania, a zwrot udzielonej (...) sp. z o.o. został zabezpieczony weksel własnym in blanco wystawionym przez (...) sp.z o.o.;
 - b) uznaniu, że kapitał zakładowy powoda został wpłacony na konto spółki w dniu 30 grudnia 2015r. w kwocie (...) zł, podczas gdy kapitał zakładowy został w całości opłacony przez jedyne go wspólnika, do potwierdza oświadczenie zarządu spółki złożone w KRS, a środki znajdujące się w dniu 30 grudnia 2015r. na rachunku bankowym spółki nie stanowiły całości kapitału zakładowego, którego część znajdowała się w kasie podręcznej spółki w celu gotówkowego pokrywania bieżących zobowiązań spółki.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz zarzutów zawartych w odwołaniu nie stwierdził podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji Pozwany odniósł się do przedstawionych przez powoda zarzutów podtrzymując wyrażone w wydanej decyzji stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym 4 listopada 2015 roku z kapitałem zakładowym w wysokości (...) złotych. (k.5-10 akt administracyjnych)

Na wniosek powoda z dnia 26 listopada 2015 roku, zostało wszczęte postępowania administracyjne o udzielenie powodowi koncesji na prowadzenie działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi na okres 15 lat. Przedsiębiorca wskazał we wniosku, że zamierza prowadzić działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi w postaci: benzyny silnikowe inne niż benzyny lotnicze, oleje napędowe, przy wykorzystaniu infrastruktury technicznej innych przedsiębiorców. Wymienione paliwa będą kupowane od koncesjonowanych przedsiębiorstw i

sprzedawane z marżą innym uprawnionym podmiotom. Spółka nie będzie magazynować zakupionych paliw. Wskazał przy tym, że planuje realizować obrót na poziomie (...) zł w skali roku.

W przedłożonym Biznes Planie (bez daty) załączonym do pisma z dnia 7 marca 2016 r., w części „Charakterystyka przedsiębiorstwa” Przedsiębiorca wskazał, iż „obok hurtowej, planowana jest także sprzedaż paliw do końcowego odbiorcy w kwotach miesięcznych nie przekraczających 50.000 zł dla każdego odbiorcy. Będą to przedsiębiorcy z branży transportu drogowego czy też firmy z branży szeroko rozumianego budownictwa, od których będą brane oświadczenia o wykorzystaniu paliw na potrzeby własne bez dalszej odsprzedaży.”

Następnie, w części 1.1. „Wstępna analiza finansowa” ww. Biznes Planu Przedsiębiorca wskazał: „w chwili obecnej Spółka dysponuje środkami pieniężnymi w wysokości ok. (...) zł. Nie posiada majątku trwałego. Rachunek bankowy nie jest zajęty ani obciążony żadnymi wierzytelnościami. Analizując sytuację finansową Spółki, należy mieć na uwadze wielkość planowanego obrotu oraz długość cyklu handlowego czyli czasu liczonego od momentu zapłaty za zakupione paliwo do czasu znalezienia klienta oraz, że środki finansowe niezbędne do prowadzenia działalności koncesjonowanej powinny kształtować się, co najmniej w wysokości miesięcznego obrotu paliwami ciekłymi, to należy uznać, że Spółka posiada wystarczający kapitał finansowy do prawidłowej działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.”

Ww. Biznes Plan wskazał informację o wysokości planowanych przychodów w latach 2016 - 2017 dla poszczególnych rodzajów paliw. Łączny obrót (w zakresie benzyny i oleju napędowego) w roku 2016 r. został zaplanowany w wysokości (...) zł, natomiast w roku 2017 w wysokości (...) zł. Koszty ujęte w Biznes Planie dla roku 2015 takie jak telefon, materiały biurowe, księgowość, czynsz itp. zostały określone przez Przedsiębiorcę w wysokości 8.520 zł. Zysk netto z działalności w roku 2016 ustalono w wysokości(...)zł. (k.178-179 akt administracyjnych)

Kapitał zakładowy został wpłacony na konto bankowe spółki w dniu 30 grudnia 2015 r. w kwocie(...) zł. (k.86 akt administracyjnych)

W przedstawionym na dzień 9 listopada 2015 r. bilansie spółki pod pozycją kapitał (fundusz) podstawy wykazano kwotę (...) zł. (k.15 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 29 stycznia 2016r. Przedsiębiorca został zobowiązany do przedłożenia dokumentów potwierdzających, że na każdym etapie postępowania dysponuje wskazanymi we wniosku środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe prowadzenie działalności we wskazanym zakresie, do przedstawienia operacji na rachunku bankowym za okres od 20 stycznia 2016r. do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie. (k.92 akt administracyjnych)

Przedsiębiorca przedstawił wykaz operacji na koncie bankowym oraz przedstawił notarialnie poświadczoną kopię umowy, w której udzielił podmiotowi (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. pożyczki w kwocie 137.000 zł. W zapisach zawartej umowy wskazano (§3 pkt 1), iż „Pożyczkobiorca zobowiązuje się zwrócić kwotę pożyczki określoną w § 1 na pierwsze wezwanie Pożyczkodawcy, w terminie 7 dni licząc od dnia wezwania, jednak nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia zawarcia niniejszej umowy.” (k.100-101 akt administracyjnych) Wraz z umową przedstawił także notarialnie poświadczoną kopię deklaracji wekslowej wystawionej przez spółkę (...). (k.105 akt administracyjnych)

W związku z powyższym, Prezes URE pismem z dnia 23 lutego 2016r. wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia dokumentów potwierdzających posiadanie lub możliwość pozyskania środków finansowych wystarczających do prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej (np. umowy kredytowe, gwarancje bankowe, umowy pożyczki itp.) (k.123akt administracyjnych)

W odpowiedzi z dnia 7 marca 2016 r. Przedsiębiorca przedstawił historię rachunku bankowego za okres 1 stycznia 2016 r. do 7 marca 2016 r. Saldo rachunku na dzień 7 marca 2016 r. wyniosło (...) zł. Jednocześnie Wnioskodawca wskazał, iż w związku z przedłużającym się postępowaniem administracyjnym o udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi, zarząd spółki podjął decyzję o udzieleniu pożyczki innemu podmiotowi. (k.125 akt administracyjnych)

Pismem z 16 marca 2016r. roku Prezes URE zawiadomił powoda o zakończeniu postępowania dowodowego prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz poinformowany o możliwości zapoznania się z materiałem odwodowym, a także złożenia ewentualnych dodatkowych uwag i wyjaśnień, z czego powód nie skorzystał.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach administracyjnych. Prawidłowości powyższych dowodów strony nie kwestionowały, a Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Koncesja jest publicznoprawnym uprawnieniem podmiotowym przyznanym decyzją właściwego organu administracji indywidualnie oznaczonemu podmiotowi, który spełnia ustawowo określone wymagania zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe wykonywania określonego rodzaju działalności gospodarczej (zob. wyrok SN z dnia 08.05.1998 r., III RN 34/98, OSNP 1999, nr 5, poz. 157).

W myśl art. 32 ust. 1 pkt 4 Pe, wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami wymaga uzyskania koncesji. Zgodnie z art. 35 ust. 3 Pe Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami prawa warunków. Regulacjami, które wyznaczają katalog warunków niezbędnych do udzielenia koncesji są przepisy art. 33 ust. 1 Pe (przesłanki pozytywne udzielenia koncesji), art. 33 ust. 3 Pe (przesłanki negatywne udzielenia koncesji) i art. 35 ust. 1 Pe (treść wniosku o udzielenie koncesji).

Do pozytywnych warunków udzielenia koncesji należy m.in. wskazane w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe dysponowanie środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności lub udokumentowanie ich pozyskanie. Jest to jedna z podstawowych przesłanek udzielenia koncesji. Ubiegający się o udzielenie koncesji przedsiębiorca musi bowiem dysponować środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie koncesjonowanej działalności gospodarczej lub co najmniej jest w stanie udokumentować możliwość ich pozyskania w przyszłości, np. z uzyskanego kredytu, co może pozwolić na uznanie, że spełnia on kryterium finansowe pozwalające na udzielenie mu koncesji.

W niniejszej sprawie przyczyną odmowy wydania koncesji było niespełnienie przez powoda przesłanek z art. 33 ust. 1 pkt. 2 Pe.

W postępowaniu dotyczącym koncesji na obrót paliwami ciekłymi Prezes URE jest nie tylko uprawniony, ale wręcz zobligowany do weryfikacji wszystkich, wskazanych w art. 33 Pe, przesłanek warunkujących udzielenie koncesji w tym w szczególności przesłanki dysponowania przez przedsiębiorcę środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności, względnie udokumentowania możliwości ich pozyskania (art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe). Ocena, czy ubiegający się o udzielenie koncesji dysponuje określonymi środkami pozostawiona jest organowi administracji, ale to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających udzielenie mu wnioskowanej koncesji (patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 8 maja 2007 roku, VI ACa 38/07 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 19 listopada 2009 roku, VI ACa 527/09).

Odnosnie podniesionych w odwołaniu zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego (art.7 w zw. z art. 77 oraz 80 k.p.a) wskazać należało, że Prezes URE w sposób wszechstronny i wyczerpujący przeanalizował zebrany materiał dowodowy, przedstawiając istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty i wyjaśniając przyczyny ich uwzględnienia bądź pominięcia. Jednak nawet gdyby w postępowaniu przed wydaniem zaskarżonej decyzji doszło do naruszenia przez Prezesa URE powyższych przepisów, nie mogłoby to stanowić podstawy uchylecia decyzji. Sąd Okręgowy jako sąd pierwszej instancji rozpoznający, na skutek wniesionego odwołania sprawę od nowa, bada ją merytorycznie. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak

to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. W świetle powyższego nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą one prowadzić do uchylecia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem SOKiK zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312)

Bez względu na powyższe rozważania, zdaniem Sądu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki trafnie uznał, iż w przedmiotowej sprawie zaistniały podstawy do nie udzielenia powodowi koncesji. Rozważania Prezesa URE były całkowicie uzasadnione, a zaistniały w sprawie stan faktyczny dawał podstawę do uznania, iż powód nie dysponuje środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej. W postępowaniu poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji nie doszło do naruszenia przepisu art. 35 ust. 3 Pe.

Powód przy składaniu przedmiotowego wniosku o udzielenie koncesji w dniu 26 listopada 2015r. zadeklarował, iż dysponuje środkami finansowymi w postaci kapitału zakładowego w wysokości(...) złotych. Tymczasem w toku postępowania administracyjnego ustalono, że dopiero w dniu 30 grudnia 2015r. nastąpił przelew na rachunek spółki kwoty (...) zł tytułem wpłaty kapitału zakładowego. Następnie już 3 tygodnie później, w dniu 21 stycznia 2016r. kwota w wysokości (...) zł została przelana z konta powodowej spółki na rachunek (...) sp. z o.o, w związku z zawartą tego dnia umową pożyczki pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o. Świadczy to o tym, że środki w wysokości (...) zł nie znajdowały się na rachunku spółki ani w momencie składania wniosku o udzielenie koncesji, ani w dniu wydania decyzji. Nie ma przy tym znaczenia podnoszona przez powoda okoliczność, że na podstawie treści umowy z dnia 20 stycznia 2016r. powód w każdej chwili może żądać zwrotu pożyczki od pożyczkobiorcy. Takie zastrzeżenie umowne budzi podejrzenia co do skonstruowania treści umowy pożyczki w taki sposób, w celu stworzenia pozorów możliwości odzyskania kapitału w każdym momencie. Jak wynika bowiem z doświadczenia życiowego, celem umowy pożyczki jest udzielanie środków finansowych innemu podmiotowi na pewien dłuższy lub krótszy czas, w którym pożyczkobiorca korzysta z uzyskanego w ten sposób kapitału. Możliwość żądania zwrotu kapitału w każdym momencie kłóci się z celem umowy pożyczki, co poddaje wątpliwość rzeczywisty cel zawartej umowy.

Zgodzić należy się także z Prezesem URE, iż udzielenie pożyczki innemu podmiotowi z kapitału zakładowego spółki budzi wątpliwości co do zgodności takiego działania z art. 189§1 k.s.h. Powód nie wykazał bowiem w niniejszym postępowaniu, aby dokonano obniżenia kapitału zakładowego spółki.

W niniejszej sprawie kluczowe pozostaje jednak, że powód udzielając pożyczki innemu podmiotowi w takiej kwocie, pozbawił się de facto środków na prowadzenie działalności koncesjonowanej, ponieważ nie wykazał, aby spółka posiadała jakiegokolwiek inne środki pieniężne lub majątek trwały. Nie można przy tym uznać za wiarygodną argumentacji powoda, iż zdecydował się na udzielenie pożyczki innej spółce z powodu przedłużającego się postępowania o udzielenie koncesji. Pomiedzy złożeniem wniosku o udzielenie koncesji a zawarciem przez powoda umowy pożyczki minęły bowiem niespełna dwa miesiące, a postępowanie uległo przedłużeniu z uwagi na nie przedstawienie przez powoda niezbędnych do oceny wniosku dokumentów.

Co więcej, powód nie udokumentował możliwości pozyskania innych środków finansowych na prowadzenie działalności koncesjonowanej. Tymczasem Przedsiębiorca zaplanował obrót paliwami ciekłymi w pierwszym roku obrotowym na poziomie (...) zł., a więc kwotę dziesięciokrotnie wyższą niż kapitał zakładowy spółki. Już sam obraz przedstawionych przez powoda możliwości finansowych oraz planowanego obrotu koncesjonowanym towarem wzbudza wątpliwości co do dawania przez powoda rękąmi prawidłowego wykonywania planowanej przez niego działalności koncesjonowanej. Wielkość planowanych przez wnioskodawcę rocznych obrotów oraz prowadzonej działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi uzasadnia obawę, iż ryzyko wystąpienia ewentualnej szkody jest

znaczne. Przy takiej sytuacji finansowej powodowa spółka chcąc uwiarygodnić swoje możliwości prawidłowego prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej, winna przedstawić realne możliwości ewentualnego pozyskania środków finansowych, które w nieprzewidzianej sytuacji pojawienia się znacznego wzrostu kosztów lub braku zapłaty przez kontrahenta za dostarczony mu towar, będą mogły stanowić zabezpieczenia finansowania nagłych wydatków. Wprawdzie przepisy prawa nie określają, wysokości środków finansowych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej, lecz słusznie przyjął pozwany, iż należy je oceniać pod kątem zakresu i rodzaju wzmiankowanej działalności koncesjonowanej.

Doświadczenie Sądu wskazuje, iż w tego typu działalności zasadą jest stosowanie odroczonej terminowości płatności. Nawet gdyby przyjąć, iż powód ma możliwość natychmiastowego odzyskania kwoty (...) zł, to środki te zostaną wykorzystane na zakup paliw w celu ich odsprzedaży oraz koszty prowadzenia działalności. Powód nie będzie posiadać odpowiedniego zabezpieczenia finansowania nagłych wydatków jak np. roszczenia odszkodowawcze ale też ewentualne obciążenia fiskalne. Z tych względów nie można podzielić zarzutu naruszenia art. 33 ust.1 pkt.2 Pe.

Zgodnie z art. 6 kc oraz art. 232 zd. 1 kpc to na stronie postępowania spoczywa ciężar dowodu w znaczeniu procesowym, czyli obowiązek przedstawienia faktów i dowodów, z których strona ta wywodzi określony skutek prawny. W przypadku, gdy istotne fakty nie zostaną udowodnione, konsekwencje procesowe tego ponosi strona, na której dowód spoczywał. W niniejszej sprawie powód nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że dysponuje środkami pieniężnymi w wysokości odpowiedniej do zakresu planowanej działalności gospodarczej.

Konkludując, w ocenie Sądu organ udzielający koncesji w sposób prawidłowy ustalił, iż posiadane przez powoda środki finansowe nie mogą stanowić gwarancji prawidłowego wykonywania działalności. Na chwilę składania wniosku oraz na dzień wydawania decyzji na koncie spółki nie było zadeklarowanego kapitału zakładowego w wysokości (...) zł. Nawet jednak gdyby przyjąć, że powód ma możliwość szybkiego odzyskania kwoty (...) zł od pożyczkobiorcy, to wciąż nie jest to kwota wystarczająca do prawidłowego prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi w założonym przez powoda rozmiarze. Tym samym organ prawidłowo uznał, że wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków i odmówił udzielenia koncesji. Z tych względów nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 35 ust. 3 Pe.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie powoda.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty postępowania złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1440 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 185).

SSO Dariusz Dąbrowski